

De “Isla” als microkosmos van een instortend kapitalisme

Het rommelt weer op Curaçao, bij de raffinaderij Isla, bij vuilnismannen en leraren. De staat heeft geen geld meer, vuilnismannen staken en blokkeren het verkeer met in brand gestoken vuilnis. Leraren staken omdat de scholen niet meer worden schoongemaakt en ook zij leggen het verkeer plat. Dinsdag 5 februari wordt bekend dat de 100 jaar oude raffinaderij niet door de oliemultinational *Motiva Enterprises* (waarschijnlijk Amerikaans-Saoudisch kapitaal) zal worden overgenomen. Dezelfde avond trekken woedende Isla-arbeiders naar het regeringscentrum Fòrti, waardoor volgens *Trouw*¹ ministers niet meer in of uit kunnen. De volgende ochtend blokkeren grote kraanwagens de hoofdstad Willemstad en voor het gebouw van de Isla-vakbond worden autobanden in brand gestoken. De acties zijn vanzelfsprekend politiek, gericht tegen de staat, die eigenaar is van de zwaar verouderde raffinaderij. Eerder, in 2016, zou Chinees kapitaal de 2,3 miljard dollar investeren die nodig zijn om de *Isla* op te knappen. Deze investeerder trok zich terug nadat China de kapitaalvlucht aan banden legde. De stakende arbeiders stellen twee eisen. De eerste eis, het vertrek van Clift Christiaan die namens de raffinaderij onderhandelde met overnamepartners. Christiaan zou de raffinaderij willen sluiten. Aan deze eis van zijn afzetting wordt vrijdag tegemoet gekomen. De vakbond beëindigt de staking ondanks het feit dat de tweede eis, opname van vakbondsman Errol Cova in het onderhandelingsteam, niet is aanvaard. Volgens de raffinaderij omdat Cova op de loonlijst zou staan van de huurder en exploitant van de *Isla*, het Venezolaanse staatsoliebedrijf PDVSA. Premier Rhuggenaath suggereerde zelfs dat het de vakbonden zijn die de *Isla* willen sluiten. Van Cova is bekend dat hij destijds sympathiseerde met Chavez' zogenaamde Bolivariaanse revolutie in Venezuela.² De premier schaamt zich niet om in te spelen op de kleinburgerlijke eiland-mentaliteit, waarin laatst gekomen migranten als 'vreemdelingen' worden gewantwoord en gediscrimineerd; Cova is in Venezuela geboren. Dergelijke beschuldigingen in allerlei richtingen over het bewust laten mislukken van overnameonderhandelingen zijn moeilijk hard te maken of te ontkennen. Ze dienen vooral om de arbeiders te verwarren. De raffinaderij-arbeiders reageren echter nuchter: Venezuela heeft wel elke maand salaris uitbetaald.

CURAÇAO EN ARUBA AFHANKELIJK VAN DRAMA VENEZUELA

Maar eind dit jaar loopt het huurcontract van Venezolaanse exploitant PDVSA af, en nu is duidelijk geworden dat de kans groot is dat de raffinaderij dicht gaat. Al bijna een jaar ligt de productie stil omdat Amerikaanse schuldeisers beslag laten leggen op tankers met ruwe olie uit Venezuela. De problemen in Venezuela raken de proletariërs op Curaçao ook op andere wijze: door de stroom wanhopige mensen die het nabijgelegen Venezuela met bootjes ontsnappen. Ook op Aruba zijn problemen rond de raffinaderij en de vluchtelingenstroom. Het Koninkrijk der Nederlanden waarvan beide eilanden deel uitmaken, is eindverantwoordelijk voor de opvang van vluchtelingen, maar onderneemt niets. Het is verdeel-en-heers tussen de 'vreemdelingen' en de autochtone eilandbewoners, die zoals overal in de Caraïben allen familie hebben die van elders komt. Pas wanneer arbeiders zien dat de meeste vluchtelingen - net al zij zelf - niets anders hebben dan hun arbeidskracht om te verkopen, dus dezelfde proletarische belangen hebben tegenover de kapitalisten en hun politieke handlangers, komt er een einde aan de onderlinge verdeeldheid. Dan kan concurrentie plaatsmaken voor eenheid in de strijd. De arbeidersklasse van Curaçao en van Aruba, is – net als die van de andere buurlanden Colombia, Brazilië, Guyana (en wat verder Suriname) – direct betrokken bij het menselijke, economische, politieke drama dat zich in Venezuela afspeelt. Ten opzichte van de verlamming die de arbeidersklasse van Venezuela treft, het volledige gebrek aan enige beweging van arbeiders voor eigen klassebelangen, zijn de stakingen op Curaçao een lichtpuntje in een oceaan van duisternis. Waarom?

Venezuela staat economisch en politiek op instorten. Wanhopige proletariërs worden bij gebrek aan voedsel en medicijnen in beweging gebracht om hun leven te riskeren voor de ene politicus of de andere. Ofwel voor het behoud aan de macht van Maduro en de hogere officiersklike die zich

1 *Trouw* 9 en 11 februari 2019. Zie voor dagelijks nieuws [Knipselkrant Curacao](#).

2 Zie *Arbeidersstemmen* [Curaçao: de algemene staking van 15 september 2016, een herhaling van Trinta di Mei?](#)

schaamteloos heeft verrijkt. Ofwel voor steun aan de zelfbenoemde president Guaidó, die onder de kleinburgerlijke leuzen van 'democratie' en 'vrijheid' hoopt dat het middenkader van het leger zich achter hem zal stellen. Daarbij gaat het niet om het behoud van de 'socialistische verworvenheden' van het Chavisme, dat wil zeggen van de kruimels van de welvaart die door de arbeiders is geproduceerd, die de armen zijn toegeworpen in ruil voor politieke steun aan Chavez en Maduro. Nu de olieprijs op de wereldmarkt zijn gedaald is er gebrek aan voedsel, benzine, medicijnen. We zien dus in Venezuela het falen van het kapitalisme. Guaidó zal aan de andere kant geen herstel van het kapitalisme brengen, want het was altijd aanwezig, net als de invloed van het imperialisme.

VENEZUELA DREIGT EEN NIEUW SYRIË TE WORDEN

Venezuela is net zo imperialistisch net als elke andere staat en moet zich goedschiks of kwaadschiks voegen in de belangen van de sterkere imperialistische machten. Dat komt nu onder Maduro naar voren in de privatisering van de 'nationale' rijkdommen door hun uitverkoop aan Rusland en China. Colombia en Brazilië werpen zich op als regionale imperialistische machten en overwegen om in Venezuela militair te interveniëren. Zelfs de andere kant van de wereld zal in beweging worden gebracht bij een escalatie van de botsing tussen imperialistische belangen in Venezuela, zo begrijpen ook Erdogan van Turkije en ayatollah Khamenei van Iran die als 'anti-imperialisten' de Chavisten te hulp schieten. En achter dit gestook van inter-imperialistische oorlog, verborgen achter een 'burgeroorlog', komen de Verenigde Staten, China en Rusland tevoorschijn als hoofdrolspelers van een verscheurend wereldwijd conflict, dat deze keer aan Latijns Amerika niet zal voorbijgaan.

Een nieuw Syrië is in de maak, waarbij de proletariërs uitgenodigd worden om deel te nemen in gewapende bendes die voor het ene of andere imperialisme vechten. In deze strijd om de rijkdommen van Venezuela zullen Curaçao en Aruba dienen als vliegvelden voor de luchtmacht, als havens van de marine, als bordelen voor verlof vierende soldaten, misschien als olieraffinaderijen. De arbeiders van Curaçao en Aruba bevinden zich daarmee - net als die in andere landen van de regio - in een wespennest van belangen die niet de hunne zijn. Het proletariaat wacht bij een dergelijke escalatie van imperialistische botsingen slechts meer uitbuiting en onderdrukking. Daarom is nu het op gang komen, uitbreiden en op hoger niveau brengen van arbeidersstrijd voor eigen klassebelangen van het grootste belang voor het afremmen de tendens naar oorlog. Een belangrijke stap daarin is de organisatie in massavergaderingen van stakende arbeiders en van werkloze en gepensioneerde arbeiders, van scholieren en studenten uit de arbeidersklasse, het door deze vergaderingen aanwijzen van vertegenwoordigers op basis van een helder mandaat en onmiddellijke herverkiezing zodra de massa's dat wensen.

LEVE DE ARBEIDERSRADEN!

GEEN STRIJD VOOR MADURO, NIET VOOR GUALDÓ, ALLEEN VOOR DE ARBEIDERSKLASSE

TEGEN DE INVASIEPLANNEN VAN COLOMBIA EN BRAZILIË,
TEGEN DE BEMOEIENIS VAN DE EUROPESE UNIE, TURKIJE EN IRAN,
TEGEN DE MANIPULATIES VAN DE USA, CHINA EN RUSLAND,
LEVE DE INTERNATIONALE SOLIDARITEIT VAN HET PROLETARIAAT VAN ALLE LANDEN.

De strijd van onze klasse kan alleen deze richting inslaan als ieder die zich herkent in dit programma, contact zoekt met gelijkgezinden in haar of zijn omgeving en wereldwijd. Alleen zo kan een echte voorhoede van de meest heldere en vastbesloten arbeiders ontstaan, en uiteindelijk de Internationale van het wereldproletariaat. [Mail ons](#). Verspreid deze tekst als PDF: [De ISLA](#).

arbeidersstemmen.nl 12-2-2019

Meer lezen

Nuevo Curso:

- [Ayuda humanitaria... para la guerra, Humanitarian Aid... for War](#)
- [¿En qué acabará la crisis venezolana?, How will the Venezuelan crisis end?](#)

International Communist Tendency:

- [The Venezuelan Crisis, De crisis in Venezuela](#)
- International Communist Party:
 - [¡Ni Maduro, ni Guaidó, sino lucha independiente y proletaria contra el capitalismo!](#)